

Kiezen of helen

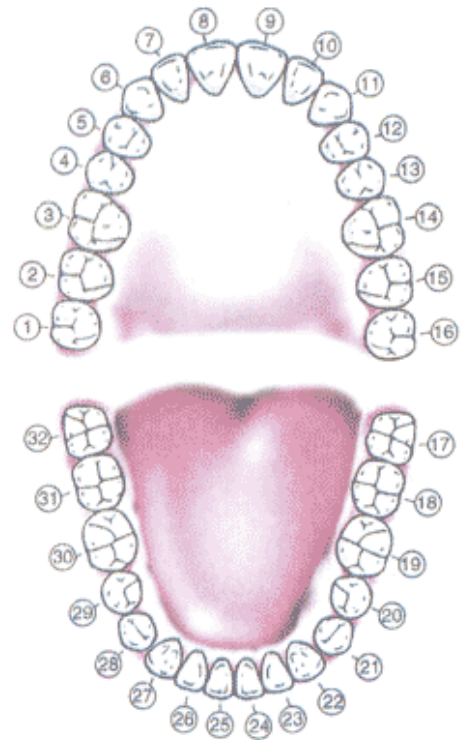
Het gebit als boodschapper van de rest van het lichaam

door Désirée L. Röver
medisch research journalist

©1996, 2009, 2012

In de volksmond heten onze tanden 'de ivoren wachters'. Van oudsher is het verband tussen het gebit en de rest van het lichaam dus bekend. Het mechanistisch wereldbeeld waarmee de wetenschappers Galilei, Descartes, en Newton vanaf de 16e eeuw de holistisch gerichte filosofieën van Hippocrates en Aristoteles vervingen, is er de oorzaak van dat de kennis die er over de verbinding tussen de verschillende delen van het lichaam bestond, tenslotte verloren is geraakt.

De reguliere medische wetenschap, met al haar – vaak fantastische – specialismen wortelend in dit reductionistisch denkmodel, biedt door haar gebrek aan overzicht te dikwijls beperkte, onbevredigende, beschadigende, of zelfs helemaal geen oplossingen. Steeds meer wetenschappers, artsen en therapeuten kijken daarom voorbij dat getunnelde referentiekader en herontdekken de bestaande samenhangen en verbanden.

“Penfield en Rasmussen hebben al een halve eeuw geleden aangetoond dat bijna de helft van zowel de sensorische-, alsook de motorische aspecten van de hersenen zijn gewijd aan het ‘dentale gebied’

Ongeveer de helft van de programmering van het computer-brein dat het lichaam aanstuurt, komt dus vanuit het dentale systeem.”

Dr. A.C. Fonder, in ‘The Dental Stress Syndrome Qualified’

Het gebit als stoorzender

Hippocrates van Kos, (ca. 460-377 v. Chr.), wees al 2500 jaar terug op het feit dat ernstige vormen van reuma konden worden genezen met het verwijderen van een rotte tand of kies.

Zo'n 200 jaar geleden constateerde de beroemde Engelse anatoom en chirurg John Hunter (1728-1793), dat bij een patiënt, na het trekken van diens kies, de zenuwpijnen vanzelf verdwenen.

De annalen van het medium Edgar Cayce – 'de slapende profeet' – beschrijven hoe een meisje dat plotseling in een psychiatrische inrichting was beland, daaruit weer

onverwacht gezond kon wegwandelen nadat bij haar op Cayce's aanwijzing een beklemde verstandskies was verwijderd.

In de jaren vijftig wees de Duitse arts Adler op de schadelijke en irriterende prikkels die uitgaan van het gebit en het spongieuze kaakbot.(1) Het resultaat hiervan is dat tenslotte het gehele organisme wordt belast.

Recente onderzoeken tonen een verband aan tussen verstandskiezen en depressiviteit en suïcidale neigingen bij adolescenten.(16) Conclusie van bovenstaande voorbeelden kan niet anders zijn dan dat ons gebit voor veel meer staat dan alleen het vermalen van ons voedsel, of het geven van communicatieve signalen.

Losse tanden tijdens zwangerschap

'Ieder kindje kost een tandje'. Een volkswijsheid uit de tijd dat men wel het oorzakelijk verband erkende tussen zwangerschap en het lichamelijke effect daarvan op de moeder, maar nog niet in staat was om de onderliggende redenen ervoor te doorgronden en aan te pakken.

Vrouwen bij wie het interne organisme en de onderling op elkaar reagerende lichaamssystemen zijn verstoord, lopen de kans dat wanneer zij zwanger worden, hun tanden los in de kaak komen te staan. Het is dus niet alleen zaak om tijdens – en vooral ook vóór een zwangerschap – het lichaam van de moeder goed te voeden en te behandelen met het oog op het zich ontwikkelende kind, maar vooral ook om haar omwille van haar eigen gezondheid op alle niveaus optimaal te verzorgen en te ondersteunen, met orthomoleculaire voedingssupplementen, of anderszins.(12)

Recent Australisch onderzoek legt eindelijk officieel een verband tussen een slecht gebit en premature geboorte.(18) Van vroeggeboorten voor de 30e week blijkt maar liefst 70% samen te vallen met ontstekingen en infecties in de uterus. Omdat tijdens de zwangerschap de vagina is afgesloten door een slijmprop, begrijpen gynaecologen maar steeds niet waarom antibiotica niet helpen... Van de nu blootgelegde dieper liggende oorzaak, ontstoken tandvlees, is het bekend dat dit niet alleen bacteriën en infecties veroorzakende factoren in de bloedstroom brengt, maar ook biochemische verbindingen – zoals prostaglandines – dezelfde stof die artsen met opzet gebruiken om later in de zwangerschap de baring op gang te brengen...

In februari 2005 begint een team aan de universiteit van Perth met een onderzoek met 5400 zwangeren, van wie 1000 vrouwen gratis tandheelkundige hulp zullen krijgen. Het is te hopen dat daarbij geen gebruik wordt gemaakt van articaïne (een zeer giftig verdovingsmiddel met meestal niet onderkende, negatieve lange termijn effecten), amalgaam (kwik is een gifstof met een voorkeur voor vette weefsels: de hersenen), en fluoride (een stapelgif met zeer veel verschillende negatieve effecten, waaronder afname van fertiliteit, en een daling van het IQ met 10 tot 15 punten) (19).

In en vlak na de oorlog verloren veel mensen hun tanden doordat deze als gevolg van ondervoeding (vooral in micronutriënten zoals vitaminen) los in hun kaak waren komen te staan. Hoe gek het moge klinken, ook heden ten dage kunnen mensen in de westerse wereld ondervoed zijn – hun soms ruimbemeten lichaamsomvang kan daar zelfs een

teken van zijn : metabool syndroom. Deze ondervoeding is het gevolg van een dieet dat, ondanks de schijnbare overvloed op het supermarktschap, voornamelijk bestaat uit belastende en/of 'lege' calorieën met en nauwelijks nog mineralen en vitaminen.

De eerste tandjes? Het hele lichaam doet mee

Iedere moeder weet hoe ingrijpend het krijgen van tanden voor een baby is. Het hele lichaam is daarbij betrokken, in processen die zich op verschillende niveaus afspelen. Tot het moment dat de tand werkelijk is doorgebroken, kan het kind in meer of mindere mate zeurderig of hangerig zijn en last hebben van diarree. In tegenstelling tot waar de Westerse 'geneeskunde' van uitgaat, niets van wat zich in ons lichaam afspeelt staat op zichzelf. Het krijgen van een tand beïnvloedt ook de darmen, en daarmee vervolgens de hersenen en het humeur. Het effect van een stof die in het lichaam voorkomt of wordt binnengebracht, is vaak terug te vinden in het (melk)gebit. Kinderen die veel antibiotica hebben toegediend gekregen, vertonen vaak een blijvende gelige verkleuring in het tandglazuur. Rottende melktandjes – in de volksmond 'tandwolf' genoemd – zijn meestal niet zozeer het signaal van een verkeerde behandeling door een domme moeder die het kind te weinig laat poetsen of te veel zoete flesjes geeft, maar kunnen wijzen op een verstoring in de spijsvertering. De daarmee gepaard gaande veranderde zuurgraad in de mondholte etst het tandglazuur tenslotte geheel weg, waardoor de kwetsbare binnenkant van de tand vrij spel biedt aan verwoestende bacteriën. Een van de oorzaken van een ontspoorde spijsvertering kan vaccinatie zijn, doordat de lichaamsvreemde stoffen die daarin voorkomen de pancreasfunctie verstoren.(8) Voor de oplossing van het probleem is dus niet een reprimande door de tandarts aan de orde, maar een onderzoek naar, en een behandeling van de oorzaak van de verstoring(en). Het is, zoals altijd, een kwestie van de juiste vragen blijven stellen totdat de kern van het probleem is gevonden.

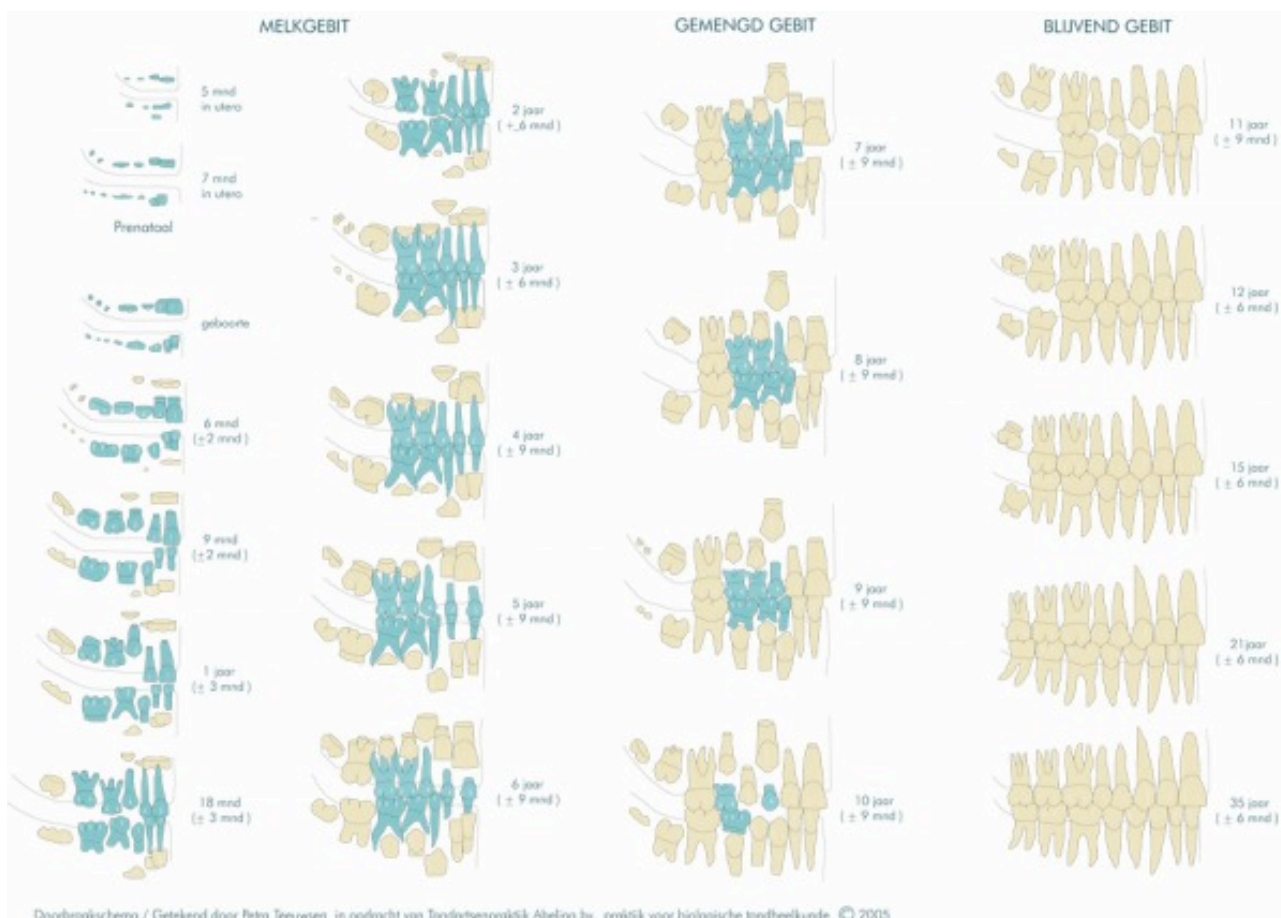
Wisselen betekent meer...

Wanneer een kind ouder wordt en gaat wisselen, staat ook dat gegeven voor meer. Bekend is van de antroposofen dat zij het wisselen van het melkgebit beschouwen als een ontwikkelingsfase, een tastbaar teken van het bereiken van een bepaalde rijpheid. Het kind geeft daarmee onder meer blijk toe te zijn aan wat meer intellectueel gerichte stimulansen. Gebit en kaak staan via de hersenzenuwen direct in verbinding met de hersenen. Dus natuurlijk is er ook bij het doorbreken van het blijvend gebit sprake van een wisselwerking tussen zowel deze 'spelers' onderling, als met de andere delen van het lichaam.

Dat is ook de reden dat er bij het reguleren van het blijvend gebit met één of meer beugels, voortdurend uiterst nauwkeurig moet worden gekeken of de krachten die daardoor in de kaak worden opgeroepen, niet een te zware, of verkeerde belasting op het kind leggen. Ook het trekken van elementen om ruimte te maken voor andere, dient met beleid te gebeuren. In feite verwijst iedere tand of kies naar een specifiek orgaan of orgaansysteem in het lichaam.

Het kan daarom niet vaak genoeg worden benadrukt dat het ingrijpen op het ene niveau, doorwerkt op alle andere. Onze cellen communiceren voortdurend met elkaar. Alleen binnen de medische specialismen hebben nieren niet van doen met longen, de darmen niet

met de hersenen, etc. Het zich bewust moeten zijn van het gevaar dat kaakregulering kan inhouden, ligt voornamelijk bij de ouders. De wetenschappelijk opgeleide beugeltandarts zal zich vooral richten op het bereiken van het (cosmetisch) doel dat hij voor ogen heeft met de stand van het gebit en de ruimte daarin voor de verschillende elementen. In het kader waarbinnen hij werd opgeleid, ontbreekt ieder inzicht in, of acceptatie van de grotere verbanden. Daardoor zal hij minder, of zelfs helemaal geen aandacht of bewustzijn hebben voor het feit dat de manier waarop hij zijn doel tracht te bereiken, bij het betrokken kind op andere niveaus allerlei negatieve effecten kan oproepen, bijvoorbeeld in stemming, depressiviteit, of concentratieverlies. Wanneer na verwijdering van de beugel de verstandskiezen doorbreken en scheefgroeien, kan dit het bereikte effect van zo'n jarenlange belastende manipulatie overigens weer totaal teniet worden gedaan.

Dentitie schema

<http://www.bio-holistischetandheelkunde.nl>

Het fenomeen 'verstandskiezen'

De laatste fase in de ontwikkeling van ons gebit is het doorkomen van de derde molaren: de verstandskiezen. Ingeval van een te smalle kaak (teken van onvolwaardige voeding) is er voor de verstandskiezen vaak te weinig plaats.(20)

De Amerikaanse tandarts Weston Price merkte op dat de kinderen aan het einde van zijn tandarts carrière (rond 1930) smallere kaken hadden dan toen hij aan het begin van de 20e eeuw begon en hun ouders behandelde toen zij kind waren. Deze anatomische

veranderingen, versmallingen aan kaak en neusbasis, vielen samen met de periode waarin voor het eerst geraffineerde, ofwel bewerkte voedingsproducten beschikbaar kwamen. Deze 'moderne' verarmingen en misvormingen van de oorspronkelijke voedingsstoffen bleken voedingstekorten op te leveren, die in deze degeneratieve verschijnselen tot uitdrukking kwamen. Weston Price – de grootste voedingsdeskundige van de 20e eeuw – beschreef de resultaten van zijn uitgebreide onderzoek in het nog nooit overtroffen standaardwerk *Nutrition and Physical Degeneration* (<http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2007/10/06/the-greatest-nutrition-researcher-of-the-twentieth-century.aspx>). De arts Francis Pottenger heeft dergelijke effecten onderzocht bij katten. In de kattengroepen met deficiënte voeding traden soortgelijke veranderingen aan schedelbouw en kaak op als welke Weston Price had geconstateerd bij de mens.

Scheefgroeiende, incorrect in het bot gelegen verstandskiezen kunnen tot tal van meer of minder ernstige klachten leiden, omdat deze bijvoorbeeld zenuwen kunnen beklemmen die rechtstreeks naar de hersenen lopen (vgl. het Cayce verhaal).

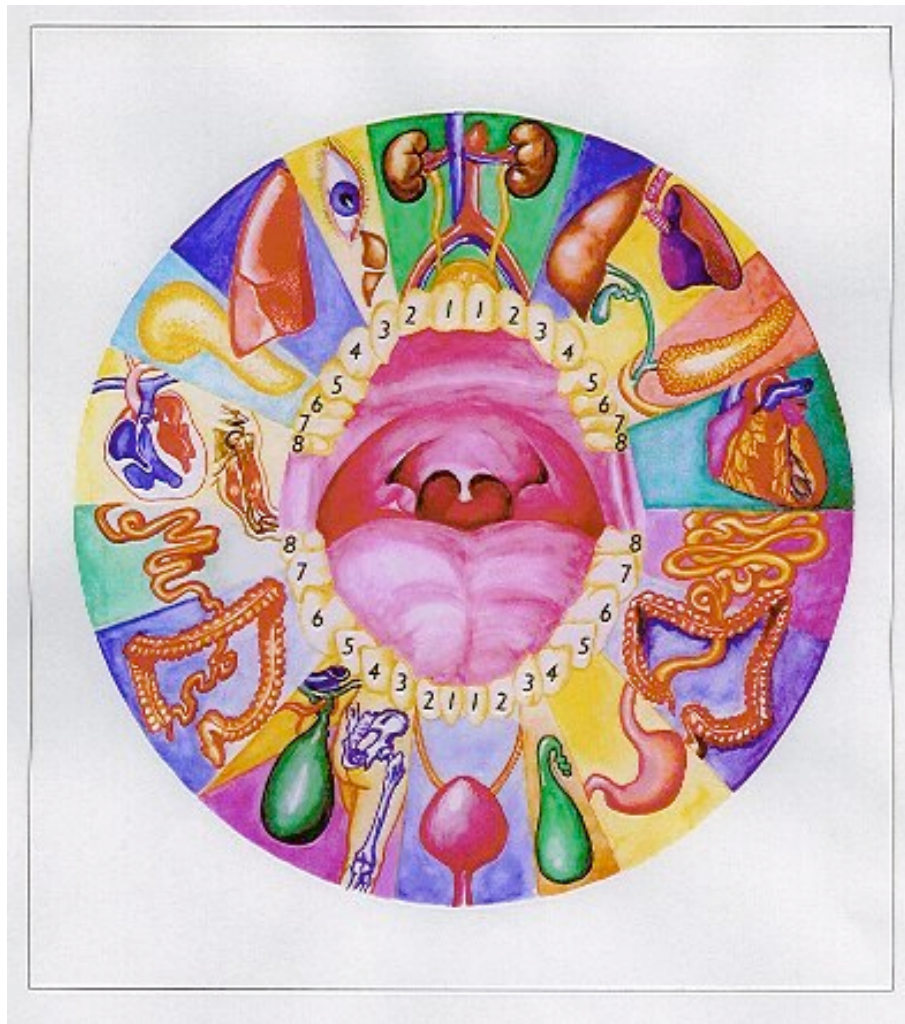
Zo is ook het geval bekend van een jonge vrouw bij wie een van de bovenste verstandskiezen naar voren gekanteld lag, waardoor de wortels konden doorgroeien in de richting van haar halswervels, en ten slotte haar tweede nekwervel (C-2) van z'n plaats duwen. Het behandelen van haar nek, zonder het stellen van diepere vragen, was uiteraard totaal zinloos. Een ingrijpende operatie waarbij de kies werd verwijderd, deed haar klachten verdwijnen.

Epilepsie

Verstandskiezen kunnen ons op nog meer manieren dwarszitten. Embryonaal gezien staan zij in relatie tot het limbisch systeem. In de puberteit kunnen zich bij de derde dentitie (het doorbreken van de verstandskiezen) epilepsie-achtige aanvallen voordoen. In deze periode wordt er een zware wissel getrokken op de gemoedstoestand van de puber, ook nu weer mogelijk resulterend in bijvoorbeeld inactiviteit, negatieve stemmingen en depressiviteit. Verwijdering van verstandskiezen kan de klachten doen verdwijnen, soms zelfs direct, men noemt dat het Sekunde-effect.

De geïnfecteerde restanten van een slordig getrokken verstandskies kunnen door hun rol als *focale infectie* of *strooihaard*, niet alleen depressiviteit, maar ook bijvoorbeeld hartklepontstekingen of reumatoïde klachten tot gevolg hebben. Evenzo geeft de tandenloze kaak onder een prothese geen garantie voor gezondheid. Immers, achtergebleven wortelresten, restontstekingen van het kaakbot of daarin achtergebleven amalgaamsplinters kunnen de gezondheid van de betrokken persoon blijven belasten, met alle gevolgen van dien. Amalgam, na een zenuwbehandeling per ongeluk of expres in het wortelkanaal terechtgekomen, kan een zodanige kwikvergiftiging opleveren, dat de betrokken persoon verlamd en suïcidaal wordt.

Haarden in de linkerkaak zijn doorgaans agressiever dan die aan de rechterkant.

De relaties tussen het gebit en de organen (© 1998 MUDr. Josefa Jonáše)
<http://ourworld.compuserve.com/homepages/POSchneider/Links/Zahnschema.jpg>

Correlatie met de organen

Behalve op het niveau van de taal der cellen bestaat er nog een andere correlatie tussen gebit en lichaam. Net zoals volgens de principes van de orthomanele geneeskunde iedere wervel dat doet, verwijst ook iedere tand of kies apart naar een bepaald orgaan, orgaansysteem en/of deel of functie van het lichaam. De staat waarin een tand of kies zich respectievelijk bevindt, zegt specifiek iets over de staat van het corresponderende lichaamsorgaan of orgaansysteem. Op welke plaats de verandering in de gezonde situatie begint – in het gebit of elders in het lichaam – lijkt een 'kip-en-ei' situatie. Het kan zijn dat het orgaan als eerste ziek wordt, waardoor de corresponderende tand of kies aangedaan raakt, andersom is evenzo mogelijk. Reden genoeg dus om bij de tandarts bewust stil te staan bij de vraag waarom een bepaalde kies een afwijking van de normale toestand vertoont.

In zijn DVD *Cancer Conquest* laat Burton Goldberg een Duitse arts/tandarts uit München aan het woord, dr. Kubitzek. Deze heeft duidelijke aanwijzingen dat vrouwen met borstkanker altijd problemen hebben aan één bepaald element in hun gebit. Dr. Kubitzek

maakt onder meer gebruik van een MRI apparaat dat informatie vastlegt van het gehele hoofd en een deel van de nek. Therapeutisch werkt hij ook met acupunctuur.

Tandheelkunde nu vooral cosmetisch

Het gebit speelt een grote rol in onze presentatie naar de wereld – niet alleen in de reclame laat men graag kaarsrechte, parelwitte tanden zien ...

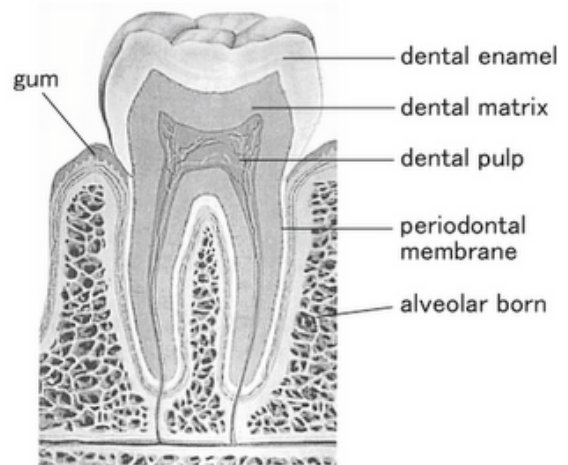
Wanneer de natuur ons daarin heeft onderbedeeld, zijn er tegenwoordig mogelijkheden te over om dichterbij het gewenste resultaat te komen, facings, implantaten.

Rond het begin van de 20ste eeuw ontstond de conserverende of restauratieve tandheelkunde. De tot dan toe gebruikelijke oplossing om een aangedane tand of kies simpelweg te trekken, degradeerde daarmee tot een allerlaatste optie.

Tegenwoordig geldt als tandheelkundige standaard dat gaten worden gevuld en beschadigingen hersteld. Is een gehavende tand of kies niet meer te redden, dan zijn er allerhande kunstgrepen (o.a. zenuwbehandelingen, apexresecties, kroon- en brugwerk, implantaten) om het gebit toch gaaf en compleet te doen lijken – in praktische zowel als in esthetische zin. Maar bij het braaf volgen van langzamerhand zeer nauw omschreven protocollen – die iedere patiënt over één kam scheren, – denkt vrijwel niemand hierbij veel verder dan aan herstel van glimlach of kauwvlak.

Een geheel apart hoofdstuk hierbij is het gebruik van verdovende stoffen als articaine, die op zich al ernstige, blijvende neurale schade aan een lichaam kan toebrengen. (21)

Cross section of teeth

Essentiële vragen

De meest essentiële vragen worden vaak niet gesteld. Zoals:

- Blijven tandheelkundige ingrepen werkelijk uitsluitend beperkt tot het gebit?
- Welke invloed hebben de (vaak diep ingrijpende) tandheelkundige handelingen op de rest van het lichaam?
- Waarom stelt de arts Mertens dat 'wortelkanaalbehandelingen bij de wet zouden moeten worden verboden'?
- Waarom wees de Duitse kankerspecialist Josef Issels er met nadruk op om patiënten niet eerder in therapie te nemen, dan dat zij de storende elementen uit hun gebit laten verwijderen? (6)

Kwik, 24 uur per dag, jaar in, jaar uit

Meer dan eens blijkt in de praktijk dat de lichaamsvreemde restauratiematerialen die in het gebit zijn aangebracht, het lichaam negatief beïnvloeden. Inmiddels is algemeen de funeste werking bekend van amalgaamvullingen, vanwege het kwik dat daaruit langzaam maar voortdurend - jaar in, jaar uit, 24 uur per dag - het lichaam insijpelt en onder meer hersenen (met name de hypofyse), nieren en lever, maar ook darmweefsel, hormonen en

het afweermechanisme beschadigt. Hersenweefsel bestaat voor een groot gedeelte uit vet. Kwik heeft daar een voorkeur voor. Het is daarom niet verbazingwekkend dat tandartsen – omdat zij ongemerkt voortdurend kwikdampen inademen – tot de beroepsgroep behoren met het hoogste aantal zelfmoorden. Ook mondhygiënisten staan aan deze gevaren bloot. Uit het onderzoek naar autisme is gebleken, dat de kinderen die niet in staat zijn om het kwik in toegediende vaccins te ontgiften, degenen zijn die deze ernstige stoornis oplopen.

Voor patiënten geldt dat het niet eens zozeer gaat om de hoeveelheid amalgaamvullingen van waaruit dit vergiftigingsproces plaatsvindt, het is meer het feit dat dit lekken aanhoudend voortgaat. Het is letterlijk een sluipend gif: het is het voortdurend vallen van de druppel die de steen tenslotte uitholt.

Verwijdering van oude amalgaamvullingen is een techniek apart. Biologische tandartsen zijn met name hierin gespecialiseerd. Om de kwikbelasting van deze handeling zo laag mogelijk te houden, dient dit proces niet alleen uiterst zorgvuldig, maar ook zeer 'schoon' te gebeuren: met gebruikmaking van een langzaam draaiende boor, een cofferdam (beschermend rubberen 'tentje' rond de kies), een uiterst krachtige speekselzuiger en een zeer goede luchtfiltering in de behandelruimte. Sommige tandartsen dienen ook zuurstof toe.

Orthomoleculaire of fytotherapeutische ondersteuning van het ontgiftingsproces is een absolute vereiste.

Gevaarlijk restauratiemateriaal

Amalgaam – een mengsel van kwik met slijpsel van enkele metalen zoals zilver, tin en koper – werd aan het eind van de 19e eeuw als dentaal vulmateriaal geïntroduceerd. Het is niet toevallig dat er sindsdien een aanmerkelijke toename is geconstateerd van ziekten zoals artritis, artrose, oververmoeidheid, allergieën, hartziekten, kanker, multiple sclerose en psychogene aandoeningen.(3,7,10,13)

Ook de soms tot 10 verschillende metalen in de goudlegeringen – in het bijzonder de palladium/galliumverbindingen – die ter reparatie van het gebit worden ingezet, kunnen op den duur leiden tot allergische en/of toxische reacties in alle organen en orgaansystemen. "Toxische stiftmaterialen waarmee het wortelkanaal wordt afgesloten worden soms door de patiënt niet verdragen. Deze kunnen het afweermechanisme en met name de lever beschadigen en kankerverwekkend zijn'.(5)

Bekend is ook het verhaal van de man die dacht dat hij gek aan het worden was, totdat bleek dat zijn dentale vulmateriaal de oorzaak was van de stemmen die hij hoorde... van de radionieuwsdienst!

Via de placenta komen de gifstoffen uit tandheerkundige restauratiematerialen van de moeder ook bij haar kind terecht. Er zijn mij persoonlijk gevallen bekend waarin baby's dit met ziekte en zelfs met de dood hebben moeten bekopen.

Samen met tandarts Hal A. Huggins schreef dr. Thomas Levy in 1999 *Uninformed Consent, the Hidden Dangers in Dental Care* (ISBN978.1.57174.117.2). Hierin laten de auteurs de metabole consequenties de revue passeren van gifstoffen van verschillende aard in kaak

en gebit, en bespreken ze de veranderingen die sanering van het gebit kan geven bij ongeneeslijk geachte ziektebeelden. Ze laten zien hoe het saneren van de diverse gifbronnen in het gebit slechts het begin is van het algehele herstelproces.

Toxinen die het lichaam belasten:

Endogeen (van binnenuit)

- Ontstekingen (bijv. in gebit) en/of stofwisselingsdefecten van andere aard in het lichaam
- Genetisch overgedragen (re-)toxische schade(n)

Exogeen (van buitenaf)

- Iatrogene schade (door artsen veroorzaakt) door restauraties in het gebit met o.a. amalgaam, goud- en andere metaallegeringen (implantaten)
- Vaccinaties (re-toxische schade)
- Antibiotica
- Chemotherapie
- Medicijnen
- Milieu
- Stress
- Voeding (kleurstoffen, E-nummers, pesticiden, genetisch gemanipuleerde onderdelen)

Niet alleen wordt een kwikvergiftiging vaak niet herkend, ook weigeren talloze tandartsen nog altijd om aan te nemen dat amalgaamvullingen 24/7 kwik het lichaam in laten lekken. Dat leukemie een reactie is tegen kwik, is al helemaal niet bekend: nadat bij een meisje de amalgaamvullingen waren verwijderd, genas zij van haar leukemie. Toen artsen (zoals vaak gebruikelijk!) dit niet wilden geloven, bleek het opnieuw aanbrengen van amalgaamvullingen haar leukemie prompt weer te laten opspelen...

Zie ook <http://www.amalgaam.be/symptomen.php> en <http://stgvisie.home.xs4all.nl/AMALGAM/NL/symptomen.html>

Zelf was dr. Levy in het begin van zijn samenwerking met dr. Huggins van de ene in de andere verbazing gevallen. Hij hoorde rolstoel gebonden mensen, na een paar uur in de tandartsstoel, zeggen dat ze met hun resterende tanden en kiezen liever meteen een heerlijke biefstuk gingen eten, dan dat ze thuis stilletjes in bed kropen, zo snel was hun herstel na het voor-, tijdens- en na de behandeling krijgen van intraveneuze vitamine C in combinatie met het verwijderen van gifstoffen en gifhaarden uit hun lichaam!

Over zijn ervaringen en de achterliggende wetenschappelijke verklaringen daarvan schreef Hal Huggins twee boeken: *It's All In Your Head* (1993, ISBN 978-0895295507), en *Solving the MS Mystery* (2002, ISBN 978-0972461115).

In het eerste boek beschrijft Huggins hoe alle tandheelkundige kunstmaterialen, kronen, vullingen etc. altijd stoffen bevatten die een belasting vormen voor het immuunstelsel. Iedere patiënt reageert daar individueel op. Daarom zet hij in zijn behandeling van

patiënten op iedere i een punt. Niet alleen verwijderd hij amalgaam met simultane intraveneuze toediening van vitamine C, en geeft hij voedingsadviezen voor het behouden van een juist milieu in het lichaam (vermijd suiker, melk, koffie, alcohol. Ook test hij op het bloed van de desbetreffende patiënt welk materiaal voor hem/haar na plaatsing de minst negatieve gevolgen heeft. Ook belangrijk is het samenspel tussen de verschillende metalen in de mond, inclusief die in de legering van het eventueel aanwezige goud. Deze verschillende metalen creëren onderling immers een elektrische stroom in de mond, met alle gevolgen van dien. <http://www.hugginsappliedhealing.com/>

Enkele voorbeelden van kwikvergiftiging		
<i>Acuut</i>	<i>Chronisch</i>	<i>Historisch</i>
Buikloop	Infecties in neus, keel en oren	ADD, ADHD, autisme
Intensief zweten	Schimmelinfecties	Multi-chemical sensitivity (MCS)
Verstoorde fijnmotoriek	Gisten	Allergie en astma
Depressie	Lekkende darm syndroom	Elektromagnetische overgevoeligheid
Afwisselend te hoge en te lage bloeddruk		CVS, FM, spasmofilie
Kwijlen		Alzheimer, Parkinson, MS, dementie
Verdoving en verlamming		

Hoe angstaanjagend de effecten van kwik in mens en dier kunnen zijn, onderstreept een onderzoek uit 2010 van de universiteit van Florida, verslagen door National Geographic. (27) Daarin lieten mannelijke vogels die met kwik belast voedsel kregen, een verrassende toename zien in homoseksueel gedrag. Ten opzichte van de kwikvrije controlegroep resulteerde dit vervolgens in een 13-15% afname in het aantal jongen. Vrouwelijke vogels, blootgesteld aan kwik, hadden 35% minder jongen dan de controlegroep. We hoeven ons niet af te vragen wat dit betekent voor de mens die amalgaamvullingen heeft, met kwik belaste vissen en zeevruchten eet, en -- ook wanneer zwanger -- kwik houdende (griep)vaccins ingespoten krijgt,...

Oorzakelijk verband

Henny Solleveld in Soest houdt zich als stoorveld-diagnosticus bezig met het in het gebit opsporen van de haardactiviteit (=oorzaak) van klachten elders in het lichaam. "Veel van mijn cliënten hebben al een lange weg in het reguliere medische circuit afgelegd. Daar hebben ze soms meermalen te horen gekregen dat zij maar met hun (chronische) klachten moeten leren leven.... Via via komen ze tenslotte bij mij terecht".

Hij vervolgt: "Reguliere artsen en tandartsen zijn zich over het algemeen niet bewust van het fenomeen focale haard- en stoorveld-activiteit. Tijdens hun opleiding komt het

onderwerp simpelweg niet aan bod. Vanuit mijn achtergrond (fysiotherapie, acupunctuur, naturopathie en neuraaltherapie) kijk en luister ik anders en breder, en betrek ik in mijn diagnose de onderling interacterende regelsystemen van neurale-, humorale- en hormonale aard. Ik begin bij een patiënt als het ware met de reconstructie van zijn biografie. Welke gebeurtenissen, welke ingrepen etc. komen daarin voor. Daarbij hoort de beoordeling van het OPG (orthopantomogram = overzichtsröntgenfoto van het gebit). De algehele toestand van gebit en kaak is een zeer belangrijk vertrekpunt in het stellen van mijn diagnose en het daaruit volgend advies. Vaak komen in dit stadium heel duidelijk verbanden naar voren tussen eerdere restauratieve ingrepen en de klacht(en)."

De Duitse arts en biologische tandarts Florian Kubitzek in München werkt onder meer met kankerpatiënten (florian.kubitzek@netsurf.de). Bij het saneren en behandelen van hun gebit maakt hij gebruik van de modernste technieken, zoals CT-scans van het hoofd, en aan de andere kant van eeuwenoude benaderingen als traditionele Chinese geneeskunde en acupunctuur. Burton Goldberg sprak met hem op zijn interessante DVD over alternatieve kankerbehandelingen, Cancer Conquest. (<http://www.burtongoldberg.com/>)

Tandarts als adviseur

Waarom is bij de mens die interrelatie tussen gebit en gestel totaal obscuur geraakt? Al in 1900 stelde de dermatoloog prof. dr Delbanco voor om in ieder ziekenhuis een tandarts te introduceren. Deze zou als haardactiviteit-specialist de andere medische disciplines kunnen adviseren, door het lokaliseren van de uit het gebit voortkomende chronische ziekten en aandoeningen. Op deze wijze zou er een niet-symptomatische, totale, ofwel holistische benadering tot genezing kunnen ontstaan.

Op 16 december 2009 publiceerde de *Journal of Public Health Dentistry* een onderzoek van de universiteit van New York die het verband bevestigt tussen tandvleesontstekingen en diabetes. Meer dan 90% van de patiënten met overgewicht, in combinatie met periodontitis (ook wel aangeduid als parodontitis) heeft een verhoogde kans op het ontwikkelen van diabetes. Natuurlijk is het eigenlijk omgekeerd: het lichaam van iemand met obesitas is al ernstig uit balans, waardoor ontstekingen gemakkelijk een kans krijgen. Een publicatie als deze pleit dus duidelijk voor een gecombineerde inzet van tandartsen, artsen en specialisten, met de tandarts vooraan in de rij! (Zie bijlage 1, Acumeridian Tooth-Organ Relationships).

De samenhang - de taal der cellen

Na de bevruchting ontwikkelt het menselijk lichaam zich uit 3 kiembladen, het endoderm (onderste blad), het ectoderm (buitenste blad) en hieruit vervolgens het mesoderm (middelste blad). In elk orgaan en orgaansysteem zijn respectievelijk de specifieke structuren van deze drie kiembladen terug te vinden. Vanuit deze oorsprong is onze totale lichamelijke opbouw uiterst fijnzinnig gemaasd en verbonden. Er is in het lichaam sprake van een zeer nauwe, subtiele onderlinge samenwerking en verbinding tussen alle orgaansystemen. Dr van Wijk noemde dit het 'Basis Bio-Regulatie Systeem' of kortweg BBRS.(17) Via de verbindende factor van het mesenchymale bindweefsel in het gehele lichaam, is er in deze systemen onderling sprake van communicatie tot op celniveau. Vanuit alle delen van het lichaam wordt - direct of indirect - informatie aan de hersenen

doorgegeven. Op hun beurt geven de hersenen de benodigde opdrachten terug aan de respectieve organen en/of orgaansystemen.

Verlopen de processen in dit BBRS harmonieus, dan is er sprake van homeostatisch evenwicht in het lichaam. Een verstoring in het BBRS op de ene plaats of in een van de regulatie-systemen, zal ook op andere plaatsen en in andere systemen in het lichaam effect te zien geven. Zo staat ook een zenuwbehandelde ('dode') kies via het BBRS met het gehele organisme in een zogenaamd stofwisselingscontact. De endotoxinen (zoals mercatan en thio-ether) die vrijkomen uit de gedevitaliseerde kies of tand, worden niet door de lever afgebroken. Zij beschadigen het afweermecanisme en zijn berucht om hun kankerverwekkende effecten.

De organen en orgaansystemen, ontstaan uit de drie kiembladen in het embryonale stadium:

Ectoderm

(buitenste, animale kiemblad):

zenuwstelsel, huid, haar, nagels, hypofyse, borstklier, tandglazuur, talg- en zweetklieren, epitheel, zintuigorganen;

Mesoderm

(middelste, vasculaire kiemblad):

bindweefsel, botten en spieren, hart en bloedvaten, nieren, geslachtsklieren, milt en bijnierschors;

Endoderm

(binnenste, vegetatieve kiemblad):

epitheelweefsel darmkanaal, blaas en ademhalingsorganen, amandelen, schildklier, thymus, lever, pancreas.

Tijdbom

Nogmaals, zowel patiënt als tandarts zouden zich bij het repareren van een gaatje in het ectodermale tandglazuur moeten afvragen hoe het is gesteld met de corresponderende ectodermale organen en orgaansystemen van de patiënt. Wortelontstekingen (endodermaal weefsel) beïnvloeden alle organen en orgaansystemen die van endodermale oorsprong zijn. Daarom werd al eerder aangestipt dat sommige wetenschappers van mening zijn dat wortelkanaalbehandelingen bij de wet verboden zouden moeten worden. Solleveld licht toe: 'Gezien in dit grotere kader, zijn technische tandheelkundige ingrepen zoals endo-(zenuw)behandelingen en apexresecties (wortelpuntverwijdering), bedoeld om de tand of kies te behouden, onjuist. Zowel in neuroanatomische, fysiologische als in pathofysiologische zin. Het devitaliseren (doden) van een tand of kies en deze vervolgens hermetisch afdichten betekent zeker niet het einde van de episode. Maar al te gemakkelijk kan er, voorzover niet reeds aanwezig, een al of niet reactieve osteïtis (chronische kaakbotontsteking) ontstaan. Deze is letterlijk levensbedreigend, omdat hij niet wordt gevoeld. Hij heeft daardoor de kans om door het gehele lichaam gedurende lange tijd ongemerkt - en vanuit zijn ingekapselde positie voortdurend - toxinen, zowel van binnen als van buiten het lichaam te verspreiden. Een 'dode' kies wordt op deze manier tot een tijdbom en dit 'giflek' kan tenslotte leiden tot ernstige ziekten zoals bijvoorbeeld oogaandoeningen, reumatoïde artritis, multiple sclerose, nier-, lever- en

darmaandoeningen alsmede vele orthopedische ziekten. Ook allergische reacties en weefsel beschadigende ziekten zoals kanker kunnen hieruit voortkomen.'

Een studie van de universiteit van New York, gepubliceerd in de online editie van het *Journal of Public Health Dentistry* van 15 december 2009, meldt:
"Meer dan 90% van de mensen met tandvleesontstekingen loopt risico van diabetes.
<http://www.nyu.edu/public-affairs/releases/detail/2919>

Kaakchirurg Robert Kulacz schreef in 2002 samen met cardioloog dr. Thomas Levy *The Roots of Disease, Connecting Dentistry and Medicine* (ISBN 978.1.4010.48945). Gebaseerd op hun waarnemingen in een meer dan 10-jarige nauwe samenwerking houden de auteurs geaccepteerde medische en tandtechnische standaardbehandelingen tegen het licht: de effecten van wortelkanaalbehandelingen, vullingen, implantaten. De reden dat de plek van een wortelkanaalbehandeling zo uitnodigend is voor (dodelijke) bacteriën, is omdat daar geen bloedtoevoer meer naartoe is, en het immuunsysteem de plaats niet kan bereiken. Het meest overtuigend bewijs dat een kies die een wortelkanaal-behandeling heeft ondergaan, levensgevaarlijk kan zijn, is wanneer er aan de kies wordt geroken nadat deze is getrokken! Ook noemen de auteurs de bevindingen van dr. Weston Price. Die toonde niet alleen het verband aan tussen volwaardige voeding en een kaak met voldoende ruimte voor alle 32 elementen van een gezond gebit, maar hij onderzocht ook de relaties tussen infecties in de mond en systemische ziekten. Het gaat daarbij om focale infecties: een secundaire infectie, veroorzaakt op een andere plaats door bacteriën of hun toxische bijproducten, die vanaf een andere infectieplaats door het lichaam zijn gereisd. Kortom, alledrie deze boeken bevatten wetenschappelijk onmisbare informatie over het verkrijgen en behouden van ware gezondheid!

Storing, van latent naar manifest, en vervolgens ziek

Ontstekingen van kaakbot en gebit behoren vermoedelijk tot de minst onderzochte oorzaken van kanker. Met alle respect voor zijn restauratieve kwaliteiten, een tandarts die zich niet bewust is dat zijn wijze van behandeling het lichaam een dergelijk ernstige belasting kan opleggen, heeft zich nog niet gerealiseerd hoe belangrijk het is om door te gaan met het stellen van - de juiste - vragen. Storingen, eerst latent aanwezig, zullen, wanneer zij maar lang genoeg aanhouden, op den duur leiden tot manifeste aandoeningen op het hormonale vlak, die verregaande consequenties voor de gezondheid kunnen hebben.

Het gebit: een vingerafdruk

Geen twee gebitten zijn eender. Onbekende doden kunnen op zeer betrouwbare wijze aan de hand van hun gebit worden geïdentificeerd. Een odontogene stoorveldspecialist is in staat uit een gebit zeer nauwgezet details van iemands lichamelijke situatie af te leiden. Solleveld: "Toon mij je OPG en ik zal zeggen wat je mankeert." Dezelfde foto zal door een regulier opgeleide tandarts of kaakchirurg totaal verschillend worden geïnterpreteerd. Immers, deze laatsten beoordelen het beeld vanuit een geheel ander kader en zijn dan ook gefocust op andere details.

Het volgende voorbeeld laat zien hoe essentieel dit kan zijn. De NLP-goeroe Anthony Robbins vraagt mensen om zich heen te kijken en alles wat zwart is nadrukkelijk in zich op te nemen.⁽¹⁴⁾ Dan laat hij hen de ogen sluiten en vraagt wat voor groen ze hebben gezien. Dit is een voelbaar voorbeeld van 'gedeeltelijke waarneming': je kunt alleen datgene zien waarvan je je bewust bent. Om even in dit beeld te blijven, een odontogene stoorveldspecialist heeft niets anders gedaan dan een aantal kleuren aan zijn kader toegevoegd. Dat alleen al maakt dat hij op dezelfde foto meer, en ook heel andere dingen ziet dan een orthodox opgeleide tandarts.

Nogmaals, het gebit speelt daarom zo'n doorslaggevende rol in onze totale gezondheid, omdat het gedurende het gehele leven vast is verbonden met het gehele lichaam.

Verstoringen daarin zullen dus altijd effecten veroorzaken.

Aanvullend onderzoek

Na vaststelling van wat er zich in het gebit aan storingen voordoet, completeert Solleveld zijn diagnostisch onderzoek op verdere hard- en stoorveldactiviteit. Voorbeelden van andere storingen die een belangrijke rol kunnen spelen bij het ontstaan, verergeren en/of onderhouden van een ziekte zijn bijvoorbeeld chronische galblaasontstekingen, darmaandoeningen, leverbelastingen. Immers, het gebit is wel de belangrijkste – altijd aanwezige - bron van hardactiviteit, maar niet de enige.

Focale haard (ook wel strooihaard):

de plaats in het lichaam van waaruit (endo)toxinen het lichaam insijpelen;

Stoorveld:

het (neurosegmentale) uitbreidingsgebied waar de klachten zich manifesteren;

Referred pain:

pijn veroorzaakt door een storing elders in het lichaam.

Zoals haardactiviteit in het gebit lokaal vaak niet merkbaar is, kan ook iemand met longkanker bijvoorbeeld pijn voelen in zijn arm. Men spreekt dan over 'referred pain'. Ook hier gaat het om het oorzakelijk gebied dat zijn effect - in dit geval pijn - merkbaar doet worden in een ander deel van het lichaam. Behandelt men van deze patiënt de pijnlijke arm, dan is dat een zinloze, symptomatische aanpak. Om werkelijk het pad naar genezing in te slaan, moet men verder kijken en naar de onderliggende oorzaak zoeken. Deze kan bijvoorbeeld worden gevonden via het computergestuurd 'elektrodermaal stoorveldonderzoek', zoals dat oorspronkelijk aan de universiteit van Heidelberg door dr Schimmel werd ontwikkeld. De bedoeling ervan is om storingsgebieden en haardactiviteit zichtbaar te maken.

Diagnose met computergestuurd elektrodermaal onderzoek

Het elektrodermaal stoorveldonderzoek betreft een objectieve bio-elektrische decoderingstechniek van het neuro-vegetatieve netwerk. Dat wil zeggen dat een speciaal voor dit doel ontworpen apparaat - de decoder - de impulsen, afgegeven door een specifiek orgaan van het lichaam, vertaalt naar een schrijfwijze.

De huid is ons grootste orgaan. Elektrische impulsen van de onderliggende organen (vgl. ECG/hart- en EEG/hersenonderzoek) kunnen via de huid worden opgevangen. Daartoe wordt de patiënt verbonden met enige elektroden, die in hun ligging corresponderen met de te onderzoeken (groepen van) organen. Bij de ECG- en EEG-techniek registreert men uitsluitend de in het orgaan bestaande elektrische impulsen. Het elektrodermaal stoorveldonderzoek gaat een stap verder en creëert een interactie. De computer registreert niet alleen, maar stuurt ook een lichte elektrische stroom naar een bepaald orgaan en schept daar kunstmatig - d.w.z. buiten de wil van de patiënt om - een elektrische stresssituatie.

Een gezond orgaan bezit de flexibiliteit om daar adequaat op te reageren, en zal een antwoord te zien geven in de vorm van een retourstroom van ongeveer hetzelfde vermogen. Een orgaan of orgaansysteem dat daartoe niet in staat is, zal reageren met een regulatiestoring die 'decompenserend', 'overregulerend', dan wel 'regulatie-star' kan zijn. De functie van zo'n orgaan is dan verstoord. Op deze wijze worden lokale (focale-) storingen opgespoord. Berekeningen over de onderlinge verhoudingen bepalen vervolgens welk orgaan of orgaansysteem als (focale) haard kan worden aangemerkt en waar zich het uitbreidingsgebied (stoorveld) bevindt.

Het gehele proces van de (odontogene) stoorvelddiagnostiek kan worden samengevat als:

- aantonen;
- uitsluiten;
- regulerend optreden.

Sekunde-effect

Tijdens het buitenspel zetten van de (focale) haard, de grondoorzaak van de klachten, komt het meer dan eens voor dat het lichaam onmiddellijk reactie vertoont.⁽¹⁰⁾ Dit verschijnsel wordt ook wel Sekunde-effect genoemd (ontdekt door de Duitser Huneke) en is binnen de neuraaltherapie een algemeen bekend verschijnsel. Zo is er het verhaal van de mevrouw die aan doofheid leed. In het ziekenhuis zeiden de artsen niets meer voor haar te

kunnen doen. Na het trekken van de storende kies en ruime nettoyage van het kaakbot had zij binnen 8 uur haar gehoor terug. Ook het Cayce-verhaal en de bevinding van Hunter aan het begin van dit artikel, zijn goede voorbeelden van het Sekunde-effect.

Doorgaan met vragen stellen

Het regulerend optreden wordt verwoord in een behandelingsadvies dat erop is gericht om:

- de (focale) haard(en) te elimineren;
- het afweermechanisme te optimaliseren;
- de schade te herstellen door het zelfregulerend vermogen van het organisme te activeren.

Het is in dit kort bestek uiteraard onmogelijk om alle facetten van de (odontogene) stoorveld diagnostiek en de behandeling te belichten. Het moge duidelijk zijn dat men nooit genoeg vragen kan stellen. Ook aan de meest 'vanzelfsprekende' medische en/of tandheelkundige ingrepen kunnen ernstige bezwaren kleven. Een medische standaardprocedure is per definitie zeker niet een juiste of een veilige, noch één die omwille van zijn academische oorsprong, een werkelijke oplossing biedt.

Het brede orthodox-medische aanbod in technologische oplossingen en benaderingen eist van de moderne mens een holistische blik, één die in de veelheid van mogelijkheden welhaast nog breder – en vooral ook bewuster – dient te zijn dan die van Hippocrates en Aristoteles tezamen!

Tot slot

Bij iedere handeling van een tandarts is het verstandig je af te vragen of het middel niet erger is dan de kwaal.

Tandvulmateriaal – amalgaam, zowel als witte vullingen en hun bondingmateriaal – zijn alle giftig. Goud samen met amalgaam creëert een elektrische stroom in de mond.

Andersom is het belangrijk om op te zoeken waar het desbetreffende gehavende element voor staat. Welk orgaan of orgaansysteem mogelijk is of wordt aangedaan of verzwakt.

Kortom, ons gebit maakt ons eens te meer duidelijk dat niets op zichzelf staat: ieder element daaruit is verbonden met zowel onze geest, als met de rest van ons lichaam. En evenzo functioneert ons lichaam in relatie tot onze omgeving, tot onze voeding, en tot onze stemming...

Naschrift dd. 8 juni 2007

- Op het congres *Eastern & Western Medicine* in Amsterdam in september 2006 sprak in de zaal waar ik dagvoorzitter was, Anthony Hughes, een Britse natuurgenezer. Hij liet zien hoe hij bij al zijn patiënten aantreft dat de toestand van hun gebit een causale rol speelt in hun gezondheidsklachten.
- Er is een breder verband tussen het kwik in amalgaam (en vaccins) en TL-verlichting: dit pulserend licht bevat de trillingsinformatie van het kwik in de buis. Deze vibraties resoneren met het kwik dat in het lichaam terecht kwam vanuit amalgaam en vaccins. De nu afgedwongen spaarlampen zijn in feite kleine TL-buizen... Daar komt bij dat in het algemeen elektrosmog (zoals van UMTS-masten) de druk van chemische belastingen maar liefst vertienvoudigt. Ook de belasting op lichaam en zenuwstelsel door de elektrosmog en het flikkerende licht van de spaarlampen is aanzienlijk hoger dan de oude vertrouwde gloeilamp.
- Bij een mevrouw die dacht Lyme te hebben, omdat zij aan armen en benen verlamd raakte, constateerde een therapeut met de SCIO (een kwantumbiofeedback programma) dat er sprake was van een kwikvergiftiging (vandaar dat de Borrelia zich zo prettig bij haar voelde!). De oorzaak bleek een met amalgaam volgestort wortelkanaal te zijn. De in Duitsland gevestigde gespecialiseerde tandarts Leo Visser heeft deze tot diep in haar kaak reikende kwikvervuiling schoongemaakt. Direct daarna voelde zij voor het eerst weer prikkelingen in haar benen...

Meer informatie

- Praktijk voor Poliklinische Stoorvelddiagnostiek, Soest, T/F: 035.601.5369, E: solrds@worldonline.nl
- SCIO: Cathrien van Maanen-Bos, Hilversum, M. 0630.438.304.
- Leo Visser, Schmoelderstrasse 28, 4614 RHEDE (in Duitsland, net over de grens bij Winterswijk), T. 0049.2872.6061
- Luister voor nog veel meer belangrijke details op <http://www.desireerover.nl/radio-shows/> naar mijn interview op 6 februari 2011 met tandarts Hal Huggins.
- <http://stgvisie.home.xs4all.nl/AMALGAM/NL/ADRESSEN/adressen.html>

Literatuur

1. Adler E. *Allgemeine Erkrankungen durch Storfelder (Trigeminusbereich)*, Heidelberg: Verlag für Medizin Dr. Ewald Fischer GmbH, 1983;
 2. Cerminara, G. *Leven in relatie*. Deventer: Ankh-Hermes, 1987;
 3. Daunderer M. *Handbuch der Amalgamvergiftung*. München, Ecomed, 1992;
 4. Flade S. *Psychische problemen natuurlijk behandelen*. Amsterdam: de Driehoek, 1993;
 5. Federspiel K. *Zahn um Zahn*. Keulen: Verlag Kiepenheuer & Witsch, 1986;
 6. Issels J. *Mehr Heilungen von Krebs*. Schwabe: Helfer Verlag;
 7. Huggins H.A. *It's all in your head, the link between mercury amalgams and illness*. New York, Avery Publishing Group, 1993;
 8. Désirée L Kaldewaay-Röver, *Educare* 1996-3;
 9. Kellner G. *Grundsystem und Regulationstoerungen; Regulationspathologische Voraussetzungen fuer Diagnose und Therapie*. Heidelberg: Haug Verlag, 1984;
 10. Mertens F. *Wegwijs in neuraaltherapie*. Wezemaal: Belgisch Nederlandse Vereniging voor Neuraaltherapie, 1996;
 11. Meinig E. *Root Canal Cover Exposed*. USA, Bion publishing, 1997;
 12. Nieuwenhuis, R.A. *Orthomoleculaire voeding, gezond door vitaminen, mineralen en andere voedingssupplementen*. Deventer: Ankh Hermes, 1991;
 13. Stoertebecker P. *Mercury poisoning from dental amalgam*. Stockholm: Karolinska Institute Stockholm, 1985;
 14. Robins A. *Unlimited Power*. USA, Ballantine Books, 1986;
 15. Solleveld H. *Interactie van het Stoorveld*. Soest: Praktijk voor Poliklinische Stoorvelddiagnostiek, 1993;
 16. Solleveld, H. & De Wilde, E. *Impacted Third Molars: a new risk for depressed mood in young adults and adolescents*, 1997;
 17. Van Wijk, R. *Het Basis Bio-Regulatie Systeem*, Utrecht: Universiteit van Utrecht, Vakgroep Moleculaire celbiologie, 1987;
 18. <http://www.fluoridealert.org/health/news/31.html>
 19. Weston A.Price, *Nutrition and Physical Degeneration*, ISBN 9780.87963.816.7, <http://www.westonaprice.org>;
 20. Articaïne: <http://www.xs4all.nl/~stgvisie/AMALGAM/NL/articaïne.html>;
 21. Study urges dentists to offer in-office diabetes screenings, <http://scopeblog.stanford.edu/archives/in-the-news/>
 22. Hal A. Huggins, Tomas E. Levy, *Uninformed Consent, the Hidden Dangers in Dental Care*, 1999, ISBN 978.1.57174.117.2
 23. Dr. Thomas E. Levy: www.tomlevymd.com
 24. Dr. Hal A. Huggins: <http://www.hugginsappliedhealing.com>
 25. Robert Kulacz, Thomas E. Levy, *The Roots of Disease, Connecting Dentistry and Medicine*, 2002, ISBN 978.14010.48945
 26. Homoseksualiteit bij vogels door kwikbelasting, <http://news.nationalgeographic.com/news/2010/12/101203-homosexual-birds-mercury-science/>
 27. <http://stgvisie.home.xs4all.nl/AMALGAM/NL/symptomen.html>
 28. www.mercola.com
-
1. Fonder, A.C.: *The role of the dental physician* (Lecture series at the Universidade de Sao Paulo), Faculdade de odontologia, Sao Paulo, Brazil, Nov., 1961.
 2. Fonder, A.C.: *Medico-dental problems*. Lecture at Institute Universitaire de Medicine Dentaire, Geneva, Switzerland, Oct. 1963.
 3. Fonder, A.C., and Marx, P.B.: *Dentistry and birth regulation*. *Reign of the Sacred Heart* 37:2, 1965.

4. Fonder, A.C.: *Malocclusion, posture and health*. Lecture to Dental Research Group of Chicago, Nov. 1963.
5. Fonder, A.C.: Alter, J.L., Allemand, L.E. and Monks. W.W.: *Malocclusion as it relates to general health*. Illinois Dent. J. 34:292, 1965.
6. Fonder, A.C.: *Dental Distress, Respiratory and Posture Problems*. Annual American Dental Association Meeting, Houston, TX, Octo., 1973.
7. Fonder, A.C.: *The Dental Distress Syndrome (Part One)*, 2nd Internat. Symposium on the Management of Stress, Monte Carlo, Monaco, Nov. 18-22, 1979. Stress, Vol. 1, No. 1, Hans Selye, Found., Spring, 1980.
8. Fonder A.C.: *The Dental Distress Syndrome, (Part Two)*, The Journal of Chronic Diseases and Therapeutics Research, Internat. Soc. for the Prevention of Stress, London, England, 1980.
9. Fonder, A.C.: *The Dental Physician*, Univ. Publications, Blacksburg, VA, 1977: 2nd Rev. Ed., Medico-Dental Arts, Rock Falls, Ill., 1985.
10. Fonder, A.C.: *The Dental Distress Syndrome (Quantified)*, Quantum Medicine, Vol. 1, No. 1, 1988.

BIJLAGE 1

http://www.naturalworldhealing.com/acumeridian_science.htm

**Betekenis van de respectieve elementen
voor de organen en orgaansystemen in het lichaam**

Traditional Chinese Meridian Organs																			
Heart, Small Int., Circulation/Sex, Triple Warmer	Stomach Pancreas			Lung Large Intestine		Liver Gallbladder		Kidney Bladder		Kidney Bladder		Liver Gallbladder		Lung Large Intestine		Stomach Spleen	Heart, Small Int., Circulation/Sex, Triple Warmer		
Associated Western Medicine Joints, Organs and Glands																			
Right: Shoulder, elbow, hand (ulnar) Sacroiliac, foot, toes, Middle Ear. Right heart, Rt. Duodenum, terminal ileum. CNS. Ant. pituitary	Right: TMJ, anterior hip/knee, medial ankle. Sinus: Maxillary, Oropharynx, Larynx, esophagus, Rt. Side of Stomach. #2 Parathyroid; #3 Thyroid Right Breast			Right: Shoulder, elbow, hand (radial), foot, big toe. Sinus: Paranasal and Ethmoid. Bronchus, Nose, Right lung, Right side of Large Intestine #4 Right Breast		Right: Post. knee, hip, lateral ankle. Sinus: Sphenoid, Palatine Tonsil, Eye, Hypothal. Rt. Liver, gallbladder.		Right: Post. knee, Sacroiliac joint, Post. ankle. Sinus: Frontal Pharyngeal Tonsil, Pineal. Right kidney, bladder, ovary, uterus, prostate, testicle, rectum		Left: Post. knee, Sacroiliac joint, Post. ankle. Sinus: Frontal Pharyngeal Tonsil, Pineal. Left kidney, bladder, ovary, uterus, prostate, testicle, rectum		Left: Post. knee, hip, lateral ankle. Sinus: Sphenoid, Palatine Tonsil, Eye, Hypothal. Left Liver, biliary ducts.		Left: Shoulder, elbow, hand (radial), foot, big toe. Sinus: Paranasal and Ethmoid. Bronchus, Nose, Left lung, Left side Large Intestine #13 Left Breast		Left: TMJ, anterior hip/knee, medial ankle. Sinus: Maxillary, Oropharynx, Larynx, esophagus, Left Side of Stomach. #14: Thyroid #15: Parathyroid Left Breast		Left: Shoulder, elbow, hand (ulnar), Sacroiliac, foot, toes, Middle Ear. Left heart, Jejunum, ileum. CNS. Ant. pituitary	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16				
32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17				
Traditional Chinese Meridian Organs																			
Heart, Small Int., Circulation/Sex, Triple Warmer	Lung Large Intestine			Stomach Pancreas		Liver Gallbladder		Kidney Bladder		Kidney Bladder		Liver Gallbladder		Spleen Stomach		Lung Large Intestine		Heart, Small Int., Circulation/Sex, Triple Warmer	
Associated Western Medicine Joints, Organs and Glands																			
Right: Shoulder, elbow, hand (ulnar) Sacroiliac, foot, toes, Middle Ear. Right heart, Rt. Duodenum, terminal ileum. CNS.	Right: Shoulder, elbow, hand (radial), Sinus: Paranasal and Ethmoid. Bronchus, Nose, Right lung, Right side of Large Intestine			Right: TMJ, anterior hip/knee, medial ankle. Sinus: Maxillary, Oropharynx, Larynx, esophagus, Rt. Side of Stomach; #28: Ovaries, Testes Right Breast		Right: Post. knee, hip, lateral ankle Sinus: Sphenoid, Palat. Tonsil, Eye Ovaries: Testes Rt. Liver, gallbladder.		Right: Post. knee, Sacroiliac joint, Post. ankle. Sinus: Frontal Pharyngeal Tonsil, Adrenal. Right kidney, bladder, ovary, uterus, prostate, testicle, rectum		Left: Post. knee, Sacroiliac joint, Post. ankle. Sinus: Frontal Pharyngeal Tonsil, Adrenal. Left kidney, bladder, ovary, uterus, prostate, testicle, rectum		Left: Post. knee, hip, lateral ankle. Sinus: Sphenoid, Palat. Tonsil, Eye Ovaries, Testes. Left Liver, biliary ducts.		Left: TMJ, anterior hip/knee, medial ankle. Sinus: Maxillary, Oropharynx, Larynx, esophagus, Left Side of Stomach; #21: Ovaries, Testes Left Breast		Left: Shoulder, elbow, hand (radial), foot, big toe. Sinus: Paranasal and Ethmoid. Bronchus, Nose, Left lung, Left side Large Intestine		Left: Shoulder, elbow, hand (ulnar), Sacroiliac, foot, toes, Middle Ear. Left heart, Jejunum, ileum. CNS. Ant. pituitary	

Acumeridian Tooth-Organ Relationships from various sources including Gleditsch and Klinghardt (www.NeuralTherapy.com). Compiled by Dr. Ralph Wilson